

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-2517/2025-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Nevenke Marković, predsjednice vijeća, Mirne Maržić, sutkinje izjaviteljice i doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Stečajna masa iza ACM INŽENJERING d.o.o. u stečaju, OIB: 33949289626, Šenova 7, Zagreb, prije ACM INŽENJERING d.o.o. u stečaju, OIB: 92511709887, Paljetkova 2, Zagreb, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika TOČKA PROJEKT d.o.o., OIB: 07633101237, Posedarska ulica 69D, Zagreb, kojeg zastupa punomoćnik Stjepan Lović, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Grubišić & Lović & Lalić d.o.o. iz Zagreba, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2102/2017 od 14. svibnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 20. kolovoza 2025.

r i j e š i o j e

Odbija se žalba razlučnog vjerovnika kao neosnovana i potvrđuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2102/2017 od 14. svibnja 2025.

Obrazloženje

1. U točki I. izreke pobijanog rješenja iz iznosa kupovnine od 1.766.221,78 EUR ostvarene prodajom putem elektronične javne dražbe nekretnine upisane u zk. ul. br. 17699, k.o. Vrapče, k.č.br. 1015/12 je određeno da se namiruje TOČKA PROJEKT d.o.o. u iznosu od 600.000,00 EUR. U točki II. izreke nalaženo je Financijskoj agenciji da isplati na račun razlučnog vjerovnika iznos od 600.000,00 EUR dok je u točki III. odbijen zahtjev za namirenjem razlučnog vjerovnika u iznosu od 944.632,85 EUR s osnove zateznih kamata na hipotekom osiguranu glavicu.

2. Iz obrazloženja pobijanoga rješenja je razvidno da je sud tako odlučio na temelju čl. 40. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj: 63/19., 128/22., 155/23., 127/24.) koji je identičan čl. 36. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj: 91/96., 68/98., 137/99., 114/01., 100/04., 107/07., 152/08., 126/10., 55/13., 60/13., 108/17., 63/19.; dalje: ZZK) jer je zaključio da upisom u zemljišne knjige razlučni vjerovnik nije osigurao kamate već samo iznos glavnice. Naime, u zemljišnim knjigama je kao oznaku kamata upisana kratica „spp“ što prema mišljenu prvostupanjskog suda nije valjani konstitutivni zemljišnoknjižni upis na temelju kojega se osigurava i iznos za kamate.

3. Protiv točke III. izreke pobijanog rješenja žalbu podnosi razlučni vjerovnik dužnika zbog pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba parničnog postupka. U bitnome žalitelj u žalbi navodi da oznaka „spp“ upisana u zemljišne knjige s glavnicom hipoteke, znači s pripadajućim pravima što obuhvaća i određenu zakonsku zateznu kamatu na koju vjerovnik ima pravo na temelju čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23.; dalje: ZOO) te da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada je odlučio u točki III. izreke pobijane presuda da vjerovnik nema pravo na zakonske zatezne kamate na osiguranu glavicu. Također, žalitelj smatra da je u tome smislu prvostupanjski sud pogrešno primijenio i čl. 36. ZZK-a u kojem je propisan način upisa založnoga prava u zemljišne knjige. Nadalje, žalitelj ukazuje da prvostupanjski sud nije donio rješenje o namirenju unutar roka od 30 dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi, a koji je propisan u čl. 248. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15., 104/17., 36/22., 27/24.; dalje: SZ) te ističe da je zbog navedenog razloga i usvojen zahtjev žalitelja za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku. Žalitelj ukazuje i da je prvostupanjski sud koristio pogrešan obračun potraživanja vjerovnika i to onaj od 12. listopada 2023. umjesto recentnijeg obračuna dostavljenog u podnesku od 24. veljače 2025. te posebno navodi da je sukladno odluci ovoga suda poslovni broj PŽ-1835/19 prvostupanjski sud bio dužan donijeti odluku o namirenju unutar zakonskog roka od 30 dana od održanog ročišta za diobu kupovnine, a sve sukladno u čl. 254. st. 2. SZ-a. Predlaže da drugostupanjski sud prihvati žalbu kao osnovanu i da ukine pobijano rješenje i vrati predmet natrag prvostupanjskome sudu na ponovan postupak.

4. Odgovor na žalbu je izjavio stečajni upravitelj u kojoj pobija sve žalbene razloge.

5. Žalba razlučnog vjerovnika nije osnovana.

6. Pobijano rješenje ovaj sud je ispitao na temelju odredbe čl. 365. st. 2. u vezi s čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.; dalje: ZPP) i čl. 10. SZ-a, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a), te je utvrdio da je prvostupanjsko rješenje pravilno i zakonito.

7. Neosnovani su žalbeni navodi vjerovnika kojima tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno odlučio kada je odbio vjerovniku dosuditi zakonsku zateznu kamatu na glavnično potraživanje od 600.000,00 EUR osigurano založnim pravom na nekretnini. U čl. 36. st. 2. ZZK-a je propisano da uz tražbinu za koju je ugovoreno da se plaćaju kamate upisuje se i kamatna stopa, a ako su ugovorene zakonske kamate, umjesto kamatne stope, upisat će se: zakonska kamata. Prvostupanjski sud pravilno primjenjuje ovu odredbu na način da smatra da se radi o konstitutivnom upisu osiguranja prava na zakonske zatezne kamate te pravilno zaključuju da vjerovnik nema pravo na kamate jer nisu upisane sukladno navedenoj odredbi. Naime, uz glavicu u zemljišnim knjigama je upisana skraćenica „spp“ na temelju koje se ne

može odrediti kamatna stopa ni radi li se o zakonskim kamatama. Kako prvostupanjski sud pravilno navodi u obrazloženju svoje presude takvo stajalište je zauzeto i od strane ovoga suda u odlukama poslovni broj PŽ-4763/2017, PŽ-5237/2021 i PŽ-3480/2023 te i od strane Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci poslovni broj Rev 3815/2019. Neosnovano se žalitelj poziva i na odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima kao i na odredbe Zakona o obveznim odnosima jer odredbe Zakona o zemljišnim knjigama u ovome slučaju imaju prednost s obzirom da se one u ovome slučaju primjenjuje kao *lex specialis*.

8. Vjerovnik u žalbi neosnovano navodi da je potrebno pobijano rješenje ukinuti jer je doneseno 27 mjeseci nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, a što je van roka od 30 dana propisanog u čl. 248. st. 2. SZ-a te da na ispravnost takvog stajališta ukazuje i sama činjenica da je ovaj sud zbog toga odlukom poslovni broj Su-GZP-5/25 od 10. ožujka 2025. usvojio zahtjev razlučnog vjerovnika za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku u ovome postupku. U čl. 248. st. 2. SZ-a je propisan instruktivan roku sudu da u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi donese rješenje o namirenju vjerovnika. Kršenjem sudskog instruktivnog roka od strane prvostupanjskog suda ne povlači sa sobom i nepravilnost naknadno donesenog rješenja o namirenju van toga roga bilo iz procesnih ili materijalnih razloga. Uostalom, vjerovnik je zbog takvog kašnjenja dobio zadovoljštinu i zaštitio svoja prava putem instituta zaštite prava na suđenje u razumnom roku kako i sam navodi u svojoj žalbi. Uostalom, kada bi kršenje roka od strane suda propisanog u čl. 248. st. 2. SZ-a bio osnovani žalbeni razlog za ukidanje pobijane odluke tada bi došlo do paradoksalne situacije da prvostupanjski sud, jer je propustio rok, više ne bi bio u mogućnosti nikada donijeti pravilno i zakonito rješenje o namirenju.

9. Također, neosnovano se žalitelj u žalbi poziva na odluku ovoga suda poslovni broj PŽ-1835/19 od 3. travnja 2019. navodeći da je u čl. 254. st. 2. SZ-a propisano da sud mora u zakonskom roku od 30 dana od održanog ročišta za diobu kupovnine donijeti rješenje o namirenju vjerovnika. Takav rok u čl. 254. st. 2. SZ-a nije propisan te je intencija suda u citiranoj odluci bila da se ne odugovlači isuviše s donošenjem odluke o namirenju vjerovnika jer tako posredno nastaje štetu vjerovniku zbog tijeka zateznih kamata od dana dostave sudu zadnjeg obračuna svoje tražbine do donošenja rješenja. Kako je u ovome postupku odlučeno da vjerovnik uopće nema pravo na kamate već samo na glavnicu on ne trpi štetu protekom vremena od dostave zadnjeg obračuna sudu ili od održanog ročišta za diobu kupovnine. Također, zbog istog razloga je neosnovan i u konkretnom slučaju irelevantan i žalbeni razlog da je prvostupanjski sud koristio prilikom donošenja odluke stari obračun kamata vjerovnika od 12. listopada 2023., a ne posljednji koji je dostavljen sudu od 24. veljače 2025.

10. S obzirom na sve navedeno, pravilno je prvostupanjski sud primijenio čl. 36. ZZK-a kada je odlučio kao u točki III. izreke pobijanog rješenja da vjerovnik nema pravo na iznos zakonskih zateznih kamata na glavnicu osiguranu založnim pravom na nekretnini.

11. Stoga, odlučeno je kao u izreci ovoga rješenje na temelju čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

Zagreb, 20. kolovoza 2025.

Predsjednica vijeća
Nevenka Marković

Broj zapisa: **9-3087b-a4b41**

Kontrolni broj: **04580-85377-c6e92**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.